من خلقني؟ ولماذا؟

زه چا پيدا کړی يم؟ او ولې؟

زه چا پيدا کړی يم؟ او ولې؟

هر څه د خالق د وجود څرګندونه کوي

اسمانونه او ځمکه او په دوی کې لوی مخلوقات چې احاطه کېدلی نه شي، چا پيدا کړي دي؟

په اسمان او ځمکه کې دا دقيق او پراخ نظام چا جوړ کړی؟

انسان چا پيدا کړی او هغه ته د اورېدلو، ليدلو، عقل، پوهې لاسته راوړلو او په واقعيتونو د پوهېدلو وړتيا چا ورکړې ده؟

تاسو د خپل بدن او د ژونديو موجوداتو په سيستمونو کې دا دقيق جوړښت څنګه تشريح کوئ؟ او دا چا لومړی پيدا کړی دی؟

دا لوی کاينات څنګه د کلونو په تېرېدو د خپلو قوانينو سره منظم چليږي او برقرار پاتې دي؟

هغه نظامونه چا رامينځته کړي چې دا نړی کنټرولوي (ژوند او مرګ، د ژونديو موجوداتو تناسل، شپه او ورځ، د موسمونو بدلون، او داسې نور)؟

آيا دې کائناتو خپل ځان پخپله پيدا کړي؟ يا له هېڅ څخه منځ ته راغلي؟ او يا په تصادفي ډول موندل شوي دي؟

ولې يو څوک د داسې شيانو په شتون باور لري چې ليدلی يې نه شي؟ لکه: (درک، عقل، روح، احساسات او مينه) آيا لامل يې دا نه دی چې هغه يې اغيزېويني؟ نو څنګه انسان د دې لويو کائناتو د پيدا کوونکي له شتون څخه انکار کوي، حال دا چې هغه يې د پيدايښت، صنعت او رحمت اغيزې ويني؟!

هېڅ هوښیار به دا ونه مني چې ورته وویل شي: دا کور په خپله جوړ شوی، پرته لدې چې یو څوک یې جوړ کړي! یا ورته ووایي: دا کور هېڅ شي (نشت) رامنځته کړی! نو څېنې خلک څنګه په هغه چا باور کولی شي چې وایي: دا لوی کائنات پرته له خالق څخه پیدا شوي؟ یو عقلمند انسان څنګه منلی شي ورته وویل شي چې: د کائناتو دا دقیق نظم په تصادفي توګه رامینځته شوی دی؟

الله تعالی فرمایلي دي:

(أَمۡ خُلِقُواْ مِنۡ غَيۡرِ شَيۡءٍ أَمۡ هُمُ ٱلۡخَٰلِقُونَ، أَمۡ خَلَقُواْ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۚ بَل لَّا يُوقِنُونَ).

{أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ}

آیا دوی بې له څه شي پیدا کړی شوي دي، یا هم دوی، پخپله پیدا کوونکي دي. آیا دوی آسمانونه او ځمکه پیدا کړي دي؟ بلکې دوی یقین نه کوي. [52 : 32].

الله سبحانه وتعالى

یوازې یو رب او خالق دی چې ډېر زیات او ستر نومونه او صفتونه لري هغه چې د هغه د کمال څرګندونه کوي: نو د هغه له نومونو څخه دا دي: الخالق (پیدا کوونکی)، الرحیم (رحم کوونکی) الرازق (رزق ورکوونکی) الکریم (سخي ذات) او "الله" د لوی ښښتن سبحانه و تعالی تر ټولو مشهور نوم دی، او معنی یې دا ده چې: یوازې د عبادت وړ ذات چې هېڅ شریک نه لري.

الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي دي:

﴿قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ * ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ *لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ *وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ﴾

(قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ)

(اې نبي!) ته (دوی ته) ووایه: شان دا دی چې الله یو دی).

* ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ

هم دا الله بې نیازه (بې حاجته) دی

*لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ)

نه يې (څوک) زیږولی او نه دی (له چا) زیږول شوی دی.

وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ﴾

او د ده هېڅوک سیال (او) برابر نشته. [112: 1-4].

او الله تعالی فرمايلي:

﴿اللَّهُ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضَ وَلا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

﴿اللَّهُ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضَ وَلا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

الله هماغه دی چې له ده پرته بل معبود نشته تل ترتله ژوندی سمبالونکی دی، نه پرکالي پرې راځي او نه خوب، څه چې په اسمانو کې دي او څه چې په ځمکه کې دي (ټول) د هغه دي، دا به څوک وي چې د هغه له اجازې پرته د چا سپارښتنه ورته وکړي؟ په هر هغه څه پوهيږي چې د دوی مخې يا يې شاته دي، او دوی د هغه له معلوماتو هيڅ شی نه شي راګيرولای مګر هغه چې د ده خوښه وي، کرسی يې له اسمانو او ځمکې پراخه ده، او د دې دواړو (ځمکې او اسمان) ساتنه يې نه ستومانه کوي او هغه لوی اوچت ذات دی. [2 : 255].

د سپېڅلي رب صفتونه

څښتن تعالی هغه ذات دی چې ځمکه يې پيدا کړه او هغه يې ابل کړه، د خپلو مخلوقاتو لپاره يې مناسبه وګرځوله او دی هغه ذات دی چې آسمانونه او لوی مخلوقات يې په دوی کې پيدا کړل او د لمر، سپوږمۍ، شپې او ورځې لپاره يې دا دقيق کنټرول رامنځته کړی چې پر عظمت يې دلالت کوي.

رب تعالی هغه ذات دی چې هوا يې موږ ته مسخره کړې چې له هغې پرته ژوند نه شو درلودلای، او هغه ذات دی چې پر موږ بارانونه ورروي او موږ ته يې سمندرونه او سيندونه تابع کړي او دی همغه ذات دی چې موږ ته يې هغه مهال روزي راکوله کله چې موږ د مېندو په رحمونو کې کوچنيان وو او هيڅ ځواک مو نه درلود، او دی همغه ذات دی چې زموږ په رګونو کې يې ويني جريان ورکړی، او زموږ زړونو ته يې په مستمر ډول له زيږون څخه تر مرګه حرکت ورکړی دی.

الله تعالی فرمايلي:

﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾

﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾

[او الله تاسو د خپلو میندو له خیټو نه راوویستئ، په داسي حال کي چي پر هېڅ شي نه پوهېدلئ او تاسو ته يي غوږونه او سترګي او زړونه در کړل، د دې لپاره چي شکر وباسئ] (78 :16)

هغه رب چي عبادت يي کيږي بايد د کمال په صفتونو سره ياد شي.

زموږ خالق موږ ته عقلونه راکړي چي د هغه عظمت درک کوي، او په موږ کي يي داسي يو طبيعي فطرت زيږولی چي د هغه پر کمال دلالت کوي، او دا چي شوني نده هغه ذات د نیمګړتیاوو په صفتونو سره ياد شي.

عبادت بايد خامخا او يوازي د الله جل جلاله وشي، ځکه همدی بشپړ ذات دی چي د عبادت مستحق دی او هر هغه څه چي له هغه پرته يي عبادت کيږي باطل او نیمګړی دی او مرګ او فنا کېدل پري راځي.

انسان، بت، ونه او يا حیوان هېڅکله معبود کېدلی نه شي!

د عقلمند لپاره مناسبه نه ده چې له کامل ذات پرته د بل چا عبادت وکړي، نو څنګه کولای شي له خپل ځان څخه د ټيټ مخلوق عبادت وکړي؟

شوني نه ده چې رب دې د يوې ميرمنې په خېټه کې د ماشوم په څېر وي او داسې وزېږول شي لکه څنګه چې ماشومان زېږېږي!

ښېتن هغه ذات دی چې مخلوقات يې پيدا کړي او مخلوقات يې په قبضه کې دي او د هغه تر واک لاندې دي، ناشونې ده چې انسانان ورته زيان ورسوي؛ او ناشونې ده چې هغه په دار وځړوي، شکنجه يې کړي او سپکاوی ورته وکړي!

ناشونې ده چې رب دې ومري!

ښېتن هغه ذات دی چې نه هېروي، نه خوب کوي او نه خوري، هغه لوی دی، ناشونې ده چې ښځه يا بچی ولري؛ خالق د عظمت صفتونه لري او هېڅکله نه اړمن کيږي او نه په نيمګړتيا سره يادېږي، او ټول هغه نصوص چې نسبت يې پيغمبرانو ته کيږي او د خالق د عظمت سره په ټکر کې وي، هغه تحريف شوي نصوص دي او صحيح وحې نه ده کومه چې موسی، عيسی، او نورو پيغمبرانو عليهم السلام راوړې ده.

الله تعالی فرمايلي:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ (73) مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (74)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ (73)

اې خلکو! يو مثال راوړل شوی نو غوږ ورته کيږدی، تاسو چې الله نه پرته څه رابلئ، که ټول ورته را يو ځای هم شي هيڅکله به يو مچ هم پيدا نه کړی شي او (دا لا څه) که يو مچ څه شی ترې وتښتوي، هغه هم نه شي ترې خلاصولی، هم (مرسته) غوښتونکی کمزوری دی او هم غوښتل شوی.

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (74)

دوی د الله تعالی قدر ونه کړ، څنګه چې د هغه د قدر کولو حق دی، بېشکه الله خامخا ډېر زورور، بښه غالب دی (74).
[22: 73, 74].

آيا دا معقوله ده چې خالق دې موږ له وحی پرته پرېږدي؟

آيا دا عقل مني چې الله دا ټول مخلوقات بې هدفه پيدا کړي، آيا هغه يې بې مقصده پيدا کړي دي، حال دا چې هغه په هر څه پوه او حکيم دی؟

آيا دا عقل مني چې هغه ذات چې موږ يې په دومره دقت او مهارت سره پيدا کړي يو او د ځمکې او اسمانونو هر څه يې زموږ تابع کړي، چې موږ به يې له کوم هدف پرته پيدا کړي يو، او يا به مو د خورا مهمو پوښتنو له ځوابولو پرته پرېږدي چې زموږ فکر يې مشغول کړی دی، لکه: ولې موږ دلته يو؟ او له مرګ نه وروسته څه دي؟ او زموږ د پيدايښت موخه څه ده؟

بلکي الله پېغمبران رالېږلي چې موږ د خپل شتون په هدف پوه شو او دا چې هغه له موږ نه څه غواړيځ!

الله جل جلاله د دې لپاره پېغمبران رالېږلي چې موږ ته خبر راکړي چې یوازې هغه د عبادت وړ دی، او چې پوه شو څنګه یې عبادت وکړو، او موږ ته د هغه د اوامرو او منهیاتو په اړه خبر راکړي او د دې لپاره چې موږ ته نیک ارزښتونه را زده کړي چې که موږ یې مراعت کړو، نو پاک او له نیکیو او برکتونو ډک ژوند به ولرو.

او یقینا چې الله ډېر پېغمبران رالېږلي، لکه (نوح، ابراهیم، موسی او عیسی) او الله تعالی دغو پېغمبرانو ته داسې نښې او معجزې ورکړې چې د دوی د رېښتینولۍ څرګندونه کوي او دا چې دوی د خالق له خوا رالېږل شوي دي.

او د پېغمبرانو وروستنی پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم دی - او الله جل جلاله پرې قرآن کریم نازل کړی دی.

او رسولانو موږ ته په واضح ډول خبر راکړی چې دا ژوند یو امتحان دی او دا چې ریښتینی ژوند به له مرګ نه وروسته وي.

او دا چې د هغو مؤمنانو لپاره جنت دی چې یوازې د الله جل جلاله عبادت یې کړی وي؛ هغه ذات چې شریک نه لري او په ټولو رسولانو یې ایمان راوړی وي او پدې چې هلته یو اور دی چې الله د هغو کافرانو لپاره چمتو کړی چې د الله سره د نورو معبودانو عبادت هم کوي او یا یې د الله له کوم رسول څخه انکار کړی وي او پرې کافر شوی وي.

الله تعالی فرمایلي دي:

يَابَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَى
وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (35) وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
(36)

يَابَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ
اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (35)

اې د ادم اولاده! که تاسو ته له تاسو نه واقعًا رسولان راشي، چې تاسو ته زما آيتونه بيانوي، نو هغه څوک چې پرهېزګاره شو او (د ځان) اصلاح يې وکړه، نو په دوی باندې به نه څه وېره وي او نه به دوی غمجن کېږي.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (36)

او هغوی چې زموږ آيتونه يې دروغ وبلل او تکبر يې ترې وکړ، نو هغوی دوزخيان دي، تل ترتله پکې اوسېدونکي دي.

.[35,36 : 7]

او الله پاک فرمايلي:

﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴾

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾

آيا نو تاسو ګمان کوئ چې بې شکه موږ تاسو عبث پيدا کړي ياست او دا چې بې شکه تاسو به موږ ته بېرته نه راګرځئ. [23: 115].

قرآن کريم

قرآن کريم د الله تعالی کلام دی چې په وروستي پيغمبر محمد صلی الله عليه وسلم يې نازل کړی، او دا ترټولو ستره معجزه ده چې د محمد صلی الله عليه وسلم د نبوت حقيقت څرګندوي. په خپلو احکامو کې حق او په خپلو معلوماتو کې رېښتيني دی، او الله تعالی يې منکران د يو سورت په څېر د سورت په راوړلو سره وننګول، مګر دوی د هغه حيرانوونکي انداز او الفاظو عاجز کړل، په دې کې ډېر عقلي شواهد او ساينسي حقايق شامل دي چې دا په ډاګه کوي چې دا کتاب د انسانانو لخوا نه دی جوړ شوی، بلکې دا د انسانيت د څښتن پاک کلام دی.

ولې ډېر شمېر رسولان؟

الله جل جلاله له اوله پيغمبران رالېږلي چې خلک د خپل رب لور ته راوبلي او د هغه اوامر او نواهي هغوی ته ورسوي، او د هغوی ټولو بلنه دا وه چې: يوازې د الله جل جلاله عبادت وکړئ او هر کله چې به يو قوم هغه څه پرېښودل پيل کړل چې پيغمبر به يې ورته راوړي وو او يا به يې د هغې د بدنامولو هڅه وکړه، لکه د الله تعالی په يووالي امر، نو الله تعالی به د دې لارې د سمونتيا لپاره بل رسول راولېږه چې خلک بېرته د توحيد او د الله تعالی اطاعت ته راوګرځوي، تر دې چې الله تعالی د محمد صلی الله عليه وسلم په رالېږلو سره د رسولانو لړۍ پای ته ورسوله، چا چې د قيامت تر ورځې پورې ټولو انسانانو ته عمومي او ابدي شريعت راوړی، داسې قانون چې د مخکنيو قوانينو بشپړونکی او منسوخوونکی دی،

او لوی الله د قیامت تر ورځې پورې د دې شریعت او رسالت د دوام تضمین کړی دی.

له همدې امله، مونږ مسلمانان په ټولو پخوانیو پیغمبرانو او کتابونو. ایمان لرو - لکه څنګه چې الله امر کړی -

الله تعالی فرمایلي:

﴿ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ﴾ [2: 285].

﴿ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ﴾

رسول پر هغه څه ایمان راوړی چې په ده باندې د خپل رب له جانبه نازل کړی شوی دی او مومنانو هم، ټولو ایمان راوړی دی په الله او د هغه پر ملایکو او د هغه پر کتابونو او د هغه په رسولانو (او وايي چې) موږ د هغه (الله) په رسولانو کې د هیچا په مینځ کې فرق نه کوو او وايي چې: موږ واورېدل او خبره مو ومنله (موږ) ستا (نه) بخښنه (غواړو) ای زموږ ربه! او خاص تا ته بېرته درتګ دی

[2: 285].

یو ځوک تر هغه وخته مؤمن کېدلی نه شي تر څو یې په ټولو پیغمبرانو ایمان نه وي راوړی.

الله هغه ذات دی چې رسولان یې رالیږلي او چا چې له دوی څخه د یوه په پیغمبری کفر وکړ نو په حقیقت کې یې په ټولو

کفر کړی دی، له دې به لویه ګناه نه وي چې یو څوک د الله تعالی له وحیې انکار وکړي، نو جنت ته د ننوتلو لپاره په ټولو پیغمبرانو ایمان راوړل ضروري دي.

په دې زمانه کې پر هر چا فرض دي چې د الله تعالی په ټولو پیغمبرانو ایمان راوړي، او دا کار یوازې د دوی په وروستي او اخري پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم په ایمان راوړلو او پیروي سره کیږي.

الله تعالی په قران کریم کې فرمایلي دي، څوک چې د الله په کوم پیغمبر له ایمان راوړلو څخه انکار کوي نو هغه په الله تعالی کافر او د هغه د وحی دروغ ګڼونکی دی:

لاندې آیت ولوله:

"إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ ورُسُلِهِ ويُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ ورُسُلِهِ ويَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ ونَكْفُرُ بِبَعْضٍ ويُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا أُولَئِكَ هُمُ الكافِرُونَ حَقًّا وأَعْتَدْنا لِلْكَفَرَيْنِ عَذابًا مُهِينًا﴾".

"إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ ورُسُلِهِ ويُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ ورُسُلِهِ ويَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ ونَكْفُرُ بِبَعْضٍ ويُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا)

بیشکه هغه کسان چې په الله او د هغه په رسولانو کافران کیږي او دوی غواړي چې د الله او د هغه د رسولانو په مینځ کې بېلتون وکړي او دوی وایي چې مونږ پر ځینو (رسولانو) ایمان راوړو او په ځینو کافر کیږو او دوی غواړي چې د دې (اسلام او کفر) په مینځ کې (بله) لار ونیسي

أُولَئِكَ هُمُ الكافِرُونَ حَقًّا وأَعْتَدْنا لِلْكَفَرَيْنِ عَذابًا مُهِينًا﴾".

دغه کسان په رښتیا کافران دي او موږ د کافرانو لپاره سپکوونکی عذاب تیار کړی دی [4: 150,151].

اسلام څه شی دی؟

اسلام؛ د الله تعالی یووالي ته غاړه ایښودل دي، په پیروی سره هغه ته تسلیمېدل او په خوښی او منلو سره د هغه د شریعت پیروي کول دي.

او الله تعالی رسولان له یو پیغام سره رالیږلي چې هغه: د یو الله عبادت ته بلنه ده؛ هغه ذات چې شریک نه لري.

او اسلام د ټولو پیغمبرانو دین دی، د دوی بلنه یو شان او شریعتونه یې بېلابېل دي. نن ورځ مسلمانان یوازیني خلک دي چې د صحیح دین پیروي کوي، هغه دین چې د ټولو انبیاوو لخوا راوړل شوی او په دې وخت کې د اسلام پیغام حق دی، نو هغه رب چې ابراهیم، موسی او عیسی علیهم السلام یې رالیږلي؛ همغه رب دی چې محمد صلی الله علیه وسلم یې رالیږلی، او اسلامي شریعت د نورو مخکنیو شریعتونو منسوخوونکی دی.

ټول هغه دینونه چې خلک پرې نن سبا عبادت کوي - له اسلام پرته - هغه دینونه دي چې د انسانانو له خوا رامینځته شوي، یا دا چې الهی ادیان وو خو انسانانو پکې لاسوهنه وکړه نو د خرافاتو، میراثي افسانو او بشري اجتهاداتو ګډوله ترې جوړه شوه. خو د مسلمانانو عقیده یوه روښانه عقیده ده چې بدلون نه مومي، او قرآن کریم ته وګوره چې په ټولو اسلامي هیوادونو کې همدا یو کتاب دی.

الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي:

قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (84) وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ 85).

قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (84)

ته ووایه: موږ ایمان راوړی پر الله او پر هغه (کتاب) چې پر موږ نازل کړی شوی دی او پر هغه څه چې په ابراهیم او اسماعیل او اسحاق او یعقوب او (د هغه) په اولادې نازل کړی شوي دي او پر هغه څه چې موسٰی او عیسٰی او (نورو) نبیانو ته د خپل رب له جانبه ورکړل شوي دي، موږ په دوی کې د هیڅ یو په مینځ کې فرق نه کوو او موږ خاص د هغه (الله) د حکم منونکي یو.

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ 85).

(او څوک چې له اسلام پرته (بل) دین ولټوي، نو هېڅکله به هم له ده نه قبول نه کړی شي او دغه کس په آخرت کې له تاوانیانو څخه دی)

[3: 84,85].

مسلمانان د عیسی علیه السلام په اړه څه عقیده لري؟

آیا پوهیږې چې مسلمانان باید د الله تعالی پر پیغمبر عیسی علیه السلام ایمان ولري، له هغه سره مینه ولري، درناوی یې وکړي او په هغه رسالت یې ایمان ولري چې هغه یوازې د یو الله عبادت ته بلنه ده؛ هغه ذات چې شریک نه لري! او مسلمانان په دې باور دي چې حضرت عیسی او حضرت محمد (صلی الله علیهما وسلم) دواړه پیغمبران وو او دا چې دوی د دې لپاره رالیږل شوي وو چې خلکو ته د الله او د جنت لار وښیي.

او موږ باور لرو چې عیسی علیه السلام د الله تعالی له خوا له لویو پیغمبرانو څخه یو رالیږل شوی پیغمبر دی او موږ باور لرو چې هغه په معجزانه توګه زیږېدلی و، او الله تعالی موږ ته په قرآن کې فرمایلي چې عیسی علیه السلام یې پرته له پلار څخه پیدا کړی، لکه څنګه یې چې آدم له مور او پلار پرته پیدا کړی، نو الله خو په هر څه قادر دی.

او موږ باور لرو چې عیسی معبود نه دی او نه د الله تعالی زوی دی، او نه په دار شوی دی، بلکې هغه ژوندی دی، الله تعالی خپل طرف ته پورته کړی چې په وروستي وخت کې د عادلانه قضاوت کوونکي واکمن په توګه رابښکته شي، او دی به له مسلمانانو سره وي، ځکه چې همدوی په توحید ایمان لري؛ هغه توحید چې عیسی او ټولو پیغمبرانو علیهم السلام راوړی دی.

الله پاک موږ ته په قرآن کریم کې خبر راکړی چې د عیسی پیغام (رسالت) د عیسویانو له خوا تحریف شوی او دا چې د

ګمراهانو يوې ډلې انجيل تحريف کړی او بدلون يې پکې راوستی او داسې متنونه يې ورزيات کړي چې عيسی نه دي ويلي، د دې خبرې ثبوت د انجيل بېلابېلې نسخې او تر منځه يې د ټکر شتون دی.

الله تعالی موږ ته خبر راکړی چې عيسی د خپل رب عبادت کاوه او له هېچا يې نه و غوښتي چې د هغه عبادت وکړي، بلکې هغه خپل قوم ته امر کړی و چې د هغه د خالق عبادت وکړي، خو شيطان عيسويان د عيسی عبادت ته اړ کړل، او الله تعالی موږ ته په قرآن کريم کې فرمايلي چې هغه چاته به ښېنه ونه کړي چې له الله پرته د بل چا عبادت کوي، او دا چې عيسی عليه السلام به د قيامت په ورځ له هغه چا څخه بېزاره شي چې د هغه عبادت يې کاوه او ورته به وايي چې: ما خو تاسو ته امر کړی و چې د خالق عبادت وکړئ او ما هېڅکله له تاسو نه و غوښتي چې زما عبادت وکړئ. د دې خبرې ثبوت د الله تعالی دا قول دی:

﴿يَـٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَـٰبِ لَا تَغۡلُواْ فِي دِينِكُمۡ وَلَا تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّۚ إِنَّمَا ٱلۡمَسِيحُ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَ رَسُولُ ٱللَّهِ وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلۡقَىٰهَآ إِلَىٰ مَرۡيَمَ وَرُوحٞ مِّنۡهُۖ فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦۖ وَلَا تَقُولُواْ ثَلَٰثَةٌۚ ٱنتَهُواْ خَيۡرٗا لَّكُمۡۚ إِنَّمَا ٱللَّهُ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ سُبۡحَٰنَهُۥٓ أَن يَكُونَ لَهُۥ وَلَدٞۘ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلٗا﴾

﴿يَـٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَـٰبِ لَا تَغۡلُواْ فِي دِينِكُمۡ وَلَا تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّۚ إِنَّمَا ٱلۡمَسِيحُ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَ رَسُولُ ٱللَّهِ وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلۡقَىٰهَآ إِلَىٰ مَرۡيَمَ وَرُوحٞ مِّنۡهُۖ فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦۖ وَلَا تَقُولُواْ ثَلَٰثَةٌۚ ٱنتَهُواْ خَيۡرٗا لَّكُمۡۚ

إِنَّمَا ٱللَّهُ إِلَـٰهٌ وَ ٰحِدٌ سُبۡحَـٰنَهُۥٓ أَن يَكُونَ لَهُۥ وَلَدٌ لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَ ٰتِ وَمَا فِى ٱلۡأَرۡضِ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا﴾

اې اهلِ کتابو! تاسو په خپل دین کې غُلُوّ (زیاتی) مه کوئ او الله ته یواځې د حقې خبرې نسبت کوئ، یقینًا همدا خبره ده چې د مریمې زوی مسیح عیسیٰ خو بس د الله رسول او د هغه کلمه ده، چې هغه یې مریم ته غورځولې وه او د هغه (الله) له جانبه روح دی، نو تاسو پر الله او د هغه پر رسولانو ایمان راوړئ او تاسو مه وایئ چې (معبودان) درې دي، تاسو (له دې نه) منع شئ، تاسو لپاره به (دا) ډېره ښه وي، یقینًا همدا خبره ده چې الله یو معبود دی زه د هغه پاکي بیانوم له دې نه چې د هغه لپاره دې اولاد وي، خاص د هغه لپاره دي هر هغه څه چې په اسمانونو کې دي او هر هغه څه چې په ځمکه کې دي او الله ښه کافي دی د کار ساز (په توکه).

.[4 : 171]

الله تعالی فرمايي:

(وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَأَنتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَٰهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ ۚ إِن كُنتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۚ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

(وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَأَنتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَٰهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ ۚ إِن كُنتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۚ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ)

او کله چې الله وفرمايل: اې عيسٰی د مريمې زويه! ايا تا خلقو ته ويلي وو چې له الله نه غير ما او زما مور دوه معبودان ونيسئ؟ عيسٰی وويل زه ستا پاکي بيانوم، زما لپاره جايز نه دي چې زه هغه خبره وکړم چې د هغې حق ما ته نشته، که چېرې ما دا خبره کړې وَى، نو يقينًا تا ته به معلومه وَى، ته عالم يې پر هر هغه څه چې زما په نفس کې دي او زه نه پوهېږم پر هغه څه چې ستا په نفس کې دي، بېشکه هم ته پر غيبو ښه عالم يې. (5 :116)

څوک چې غواړي په آخرت کې نجات ومومي بايد اسلام قبول کړي او د محمد صلی الله عليه وسلم پيروي وکړي.

له هغو حقايقو چې پيغمبرانو او رسولانو پرې اتفاق کړی دا دی چې يوازې هغه مسلمانان به په آخر کې نجات مومي چې په الله تعالی ايمان لري او د هغه سره په عبادت کې هېڅوک نه شريکوي او په ټولو پيغمبرانو او رسولانو ايمان لري. هغه څوک چې د موسی عليه السلام په زمانه کې وو او په هغه يې ايمان راوړی و او د هغه په لارښوونو يې عمل کړی و، نو هغوی ښه مسلمانان او صالح مؤمنان دي، خو وروسته له دې چې الله تعالی عيسی عليه السلام راولېږه، نو د موسی عليه السلام پيروان بايد په عيسی عليه السلام ايمان راوړي او هغه څوک چې په عيسی عليه السلام ايمان ولري ښه مسلمانان دي، او څوک چې په عيسی عليه السلام له ايمان راوړلو انکار وکړي او ووايي چې زه د موسی عليه السلام په دين يم، هغه مومن ندی؛ ځکه چې هغه د الله تعالی له خوا له رالېږل شوي پيغمبر څخه انکار کړی، همدا رنګه وروسته له

دې چې الله تعالی وروستی پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم راولیږه، پر ټولو واجب شوه چې ایمان پرې راوړي، نو هغه رب چې موسی او عیسی یې رالیږلي همغه رب دی چې وروستی پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم یې رالیږلی، نو چا چې د محمد صلی الله علیه وسلم په رسالت کفر وکړ او ویې ویل چې "زه به د موسی او یا عیسی پیرو پاتې شم، نو دا مؤمن نه دی.

د یو چا لپاره دا بسنه نه کوي چې ووایي هغه د مسلمانانو درناوی کوي او نه یې په آخرت کې د خلاصون لپاره بسنه کوي چې خیرات ورکړي او د غریبانو سره مرسته وکړي، بلکې باید په الله تعالی، د هغه په کتابونو، د هغه په رسولانو او د آخرت په ورځ ایمان ولري؛ تر څو الله تعالی ترې دا هر څه قبول کړي!، له شرک او کفر څخه بله لویه ګناه نشته او لدې چې د الله تعالی هغه وحی رد کړی شي چې هغه نازله کړې ده او یا یې د وروستي پیغمبر له پیغمبرۍ انکار وشي. نو هغه یهودو او نصارو چې د محمد صلی الله علیه وسلم د رسالت په اړه اوریدلي وي او په هغه یې له ایمان راوړلو انکار کړی او په اسلام کې له داخلېدو یې انکار کړی، د دوزخ په اور کې به د تل لپاره پاتې شي لکه څرنګه چې الله تعالی فرمایلي:

{إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ أُولَـٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ}

{إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ أُولَـٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ}. (بېشکه هغه کسان چې

کافران شوي دي، چې اهل کتاب او مشرکان دي، (دوی به د دوزخ په اور کې تل ترتله وي، هم دغه کسان تر ټولو بد خلق دي)

.[6 :98]

له هغه وخته چې بشریت ته د الله تعالی وروستی پیغام نازل شوی، نو هر انسان چې د اسلام په اړه اوري او د وروستي پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم پیغام اوري، باید په هغه ایمان راوړي، د هغه د شریعت پیروي وکړي او په اوامرو او نواهیو کې د هغه اطاعت وکړي، او څوک چې دا وروستی پیغام واوري او رد یې کړي، الله تعالی به له هغه څخه هېڅ شی ونه مني او په آخرت کې به عذاب ورکړي، د دې خبرې ثبوت د الله تعالی دا وینا ده:

﴿وَمَن يَبۡتَغِ غَيۡرَ ٱلۡإِسۡلَٰمِ دِينٗا فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡهُ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ﴾

﴿وَمَن يَبتَغِ غَيرَ ٱلإِسلَٰمِ دِينا فَلَن يُقبَلَ مِنهُ وَهُوَ فِي ٱلـَٔاخِرَةِ مِنَ ٱلخَٰسِرِينَ 85﴾

او څوک چې له اسلام نه غیر (بل) دین غواړي، نو هېڅکله به هم له ده نه قبول نه کړی شي او دغه کس په آخرت کې له تاوانیانو څخه دی.

.[85 : 3]

او الله تعالی فرمایلي:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾

ورته وایه اې اهل کتابو هغه څه ته راشئ چې زموږ او ستاسو ترمنځ يو برابر دی، دا چې د الله نه پرته به بل څه نه لمانځو، نه به څه شی ورسره شريکوو او نه به څوک له الله نه پرته يو بل د معبودانو په توګه نیسي، نو که وګرځېدل بيا ورته ووايئ تاسو شاهدان اوسئ چې موږ مسلمانان يو. (3: 64).

زه د مسلمانېدلو لپاره څه ته اړتيا لرم؟

اسلام کې د ننوتلو لپاره په دې شپږو ارکانو ايمان راوړل واجب دي:

په الله جل جلاله ايمان او دا چې هغه خالق، روزي ورکوونکی، چار سمبالی او مالک دی، د هغه په شان هيڅ شی نشته، هغه نه مېرمن لري او نه زوی، او هغه يوازې د عبادت مستحق دی.

په پرېښتو ايمان او دا چې دوی د الله تعالی بندګان دي، له نور څخه يې پيدا کړي او دنده يې ورسپارلې چې پر پيغمبرانو عليهم السلام يې وحی نازلوي.

په ټولو هغو کتابونو ایمان راوړل چې الله تعالی په خپلو پیغمبرانو علیهم السلام نازل کړي دي (لکه: تورات او انجیل) او وروستی کتاب قرآن کریم.

په ټولو پیغمبرانو -علیهم السلام- ایمان راوړل لکه: نوح، ابراهیم، موسی، عیسی او د دوی وروستی محمد صلی الله علیه وسلم، او دا چې دوی ټول له انسانانو څخه وو، د وحی په واسطه یې د دوی ملاتړ کړی او هغه نښې او معجزې یې ورکړې چې د دوی د ریښتینولی څرګندونه کوي.

د آخرت په ورځ ایمان راوړل چې الله جل جلاله به مخکیني او وروستني راژوندي کوي او الله تعالی به د خپل مخلوق په مینځ کې قضاوت کوي، مومنان به جنت او کافران به دوزخ ته داخلوي.

په تقدیر باور او دا چې الله په هر څه پوهیږي، څه چې پخوا وو او څه به چې په راتلونکي کې وي، او دا هر څه یې لیکلي دي او د دې اراده یې هم کړې ده او هر څه یې پیدا کړي هم دي.

اسلام د نیکمرغی لار ده

اسلام د ټولو پیغمبرانو دین دی او د عربو پورې ځانګړی دین نه دی.

اسلام په دې دنیا کې د ریښتیني خوښی او په آخرت کې د ابدي نعمتونو لاره ده.

اسلام یوازینی دین دی چې د روح او بدن اړتیاوې پوره کولی شي او د انسانانو ټولې ستونزې حلولی شي.

الله تعالی فرمایلي دي:

{قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلا يَضِلُّ وَلا يَشْقَى وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى

{قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلا يَضِلُّ وَلا يَشْقَى

(الله) ووېل: تاسو دواړه له دې (جنت) نه کوز شئ ټول، ستاسو ځینې به د ځینو نورو دښمنان وي، نو که تاسو ته زما له جانبه هدایت راغی، نو چا چې زما د هدایت پیروي وکړه، نو دی به نه ګمراه کیږي او نه به بدبخته کیږي

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى

او هغه څوک چې زما له ذِکر (قرآن) نه مخ وګرځوي، نو بېشکه د ده لپاره ډېر تنګ ګذران (او ژوند) دی او دی به موږ د قیامت په ورځ ړوند راپورته کوو.

.[20: 123 ,124]

اسلام ته په داخلېدو کې څه ګټه کوم؟

اسلام ته داخلېدل ستري ګټې لري، چې ځینې یې دا دي:

- په دنیا کې بریا او عزت، ځکه چې انسان د الله بنده وي، که نه نو د خواهشاتو، شیطان او شهوتونو بنده به و.

- په آخرت کې تر ټولو لويه بريا د دوزخ له عذابه ژغورل، جنت ته داخلېدل او په جنت کې د الله تعالی رضا او د ابدي ژوند ګټل دي.

هغه څوک چې الله تعالی يې جنت ته داخل کړي، د مرګ يا هر ډول ناروغۍ، درد، غم، يا بوډاتوب پرته به په ابدي نعمتونو کې ژوند وکړي، او دوی به هر څه چې دوی يې غواړي تر لاسه کړي.

په جنت کې داسې نعمتونه شته چې نه د چا سترګو ليدلي، نه غوږونو اورېدلي او نه د چا په فکر کې ګرځېدلي.

د دې خبرې ثبوت د الله تعالی دا وينا ده چې فرمايي:

﴿مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗۖ وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ﴾

﴿مَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَنُحۡيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةٗ طَيِّبَةٗۖ وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ﴾

چا چې نېک عمل وکړ، سړی وي، يا که ښځه، په داسې حال کې چې مومن وي، نو خامخا هرومرو به مونږ هغه ته ژوند ورکړو، ډېر پاکيزه ژوند او خامخا هرومرو به مونږ هغوی ته د هغوی د اجر جزا ورکړو د هغو تر ټولو ښو عملونو په بدل کې چې دوی به کول. [16 : ٩٧].

که اسلام را نه وړم نو څه به له لاسه ورکړم؟

انسان به تر ټولو ستر علم او پوهه له لاسه ورکړي، چې هغه د الله تعالی پېژندل او د الله تعالی په اړه پوهه ده، او هغه به په الله تعالی باور له لاسه ورکړي، هغه څه چې انسان ته

په دنیا کې امنیت او آرامي او په آخرت کې ابدي نعمت ور په برخه کوي.

انسان به تر هغو لوی کتاب ته لاسرسی له لاسه ورکړي چې الله تعالی خلکو ته نازل کړی او په دې لوی کتاب به ایمان له لاسه ورکړي.

هغه به په سترو پیغمبرانو ایمان له لاسه ورکړي، همدا رنګه به د قیامت په ورځ په جنت کې د دوی ملګرتیا له لاسه ورکړي، او د دوزخ په اور کې به د شیطانانو، مجرمانو او ظالمانو سره مل وي، چې ډېر بد کور او بد ګاونډ دی.

الله تعالی فرمایلي دي:

قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ (15) لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ } .

﴿قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ (15)

ووایه بېشکه (حقیقي) زیانمن هغه خلک دي چې د قیامت په ورځ یې ځانونه او خپلې کورنۍ په تاوان کې اچولې دي، خبر اوسئ چې همدغه ښکاره تاوان دی.

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ﴾

د هغوی لپاره به لاندې باندې د اور (ټوټې) وریځې (لکه چترۍ راتاو) وي، دا هغه عذاب دی چې الله خپل بندګان پرې ډاروي، اې زما بندګانو له ما نه ووېرېږئ.

.[16, 15 :39]

پرېکړه مه ځنډوه!

دنیا د ابدیت کور نه دی ...

ژر دی چې ټول ښایست به يې له منځه لاړ شي او ټول شهوتونه به ختم شي...

او هغه ورځ به راشي چې د کړنو حسابي به درسره وشي، چې هغه د قیامت ورځ ده، الله تعالی فرمایلي:

{وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لاَ يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلاَ كَبِيرَةً إِلاَّ أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلاَ يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا}

{وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لاَ يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلاَ كَبِيرَةً إِلاَّ أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلاَ يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا}

(او کتاب به کېښودل شي، نو ته به مجرمان وینې چې له هغه څه نه به وېرېدونکي وي چې په ده کې دي او وایي به: اې زموږ هلاکته! د دې کتاب (عملنامې) څه حال دی چې نه وړه (ګناه) پرېږدي او نه غټه مګر هغه (هره یوه) یې حساب کړې ده او دوی به خپل ترسره کړي عملونه حاضر ومومي، او ستا رب پر هېچا ظلم نه کوي). [49 : 18].

او يقينا چې الله تعالی په ډاګه کړې ده چې څوک اسلام نه راوړي نو هغه به د تل لپاره د دوزخ په اور کې وي.

نو دا لږ تاوان نه، بلکې لوی تاوان دی:

{وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ }

(وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الإِسْلاَمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِين)

(او څوک چې له اسلام نه پرته (بل) دین ولټوي، نو هېڅکله به هم له ده نه قبول نه کړی شي او دغه کس په آخرت کې له تاوانیانو څخه دی) [3 : 85].

نو اسلام هغه دین دی چې له هغه پرته الله نور دینونه نه مني.

نو الله موږ پیدا کړي یو او هغه ته ورګرځو او دا دنیا زموږ لپاره یوه ازموینه ده.

داډه اوسه چې: دا ژوند د خوب په څېر لنډ دی ... او هېڅوک نه پوهیږي چې کله به مري!

نو د قیامت په ورځ به خپل خالق ته څه ځواب وایي چې پوښتنه درڅخه وکړي چې: ولې دې د حق پیروي نه ده کړې؟ ولې دې د وروستي پیغمبر پیروي نه ده کړې؟

نو ته به خپل پروردګار ته د قیامت په ورځ څه ځواب وایي، حال دا چې هغه په اسلام کې د کفر له عواقبو خبرداری درکړی و او ویلي یې و چې د کفارو برخلیک په دوزخ کې ابدي هلاکت دی؟

او الله تعالی فرمايلي:

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ [2: 39].

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾

او هغه خلق چې کفر يې کړی دی او زمونږ آيتونه يې دروغ ګڼلي دي، همدغه کسان د (دوزخ د) اور والا دي، دوی به په هغه کې همېشه وي.
.[2: 39]

د هغو کسانو لپاره هېڅ عذر نشته چې حق يې پرېښی او د پلرونو او نيکونو تقليد کوي.

الله تعالی موږ ته خبر راکړی چې ډېری خلک چې په اسلام کې له داخلېدو څخه انکار کوي د هغه چاپيريال له وېرې يې کوي په کوم کې چې دوی ژوند کوي.

او ډېری نور له اسلام څخه ځکه انکار کوي چې دوی نه غواړي خپلې هغه عقيدې بدلې کړي چې له پلرونو څخه ورته په ميراث پاتې دي او دوی يې معتاد شوي دي او ډېری نور يې تعصب او له هغه باطل غيرت چې ورته پاتې دی له دې منعه کوي چې اسلام ومني.

او دا ټول خلک د دې لپاره هېڅ عذر نلري، دوی به د الله جل جلاله په وړاندې بې دليله ودرېږي.

دا د ملحد لپاره هېڅ عذر نه دی چې ووايي، "زه به ملحد پاتې شم ځکه چې زه په يوه ملحده کورنۍ کې زېږېدلی يم!" بلکې هغه بايد له هغه عقل څخه کار واخلي چې الله تعالی ورکړی، د ځمکې او اسمانونو په عظمت کې بايد فکر وکړي

او په خپل هغه عقل سره فکر وکړي چې خالق یې ورکړی ترخو پوه شي چې دا کائنات یو خالق لري.

همدا رنګه څوک چې د ډبرو او بتانو عبادت کوي د خپلو پلرونو د تقلید لپاره هېڅ عذر نه لري، هغه باید د حقیقت لټون وکړي او له ځانه وپوښتي: زه ځنګه کولی شم د یو داسې بې جانه شي عبادت وکړم چې نه زما اوري او نه ما ګوري او هېڅ ګټه هم راته نشي رسولی؟!

په ورته ډول، عیسوی چې په هغو شیانو باور لري چې له فطرت او عقل سره مخالف دي؛ باید له ځانه وپوښتي چې: الله ځنګه کولی شي خپل بې ګناه زوی د خلکو د ګناهونو له امله ووژني؟! دا ظلم دی! همدارنګه انسانان ځنګه کولی شي د رب زوی په دار کړي او ویې وژني؟! آیا رب نشي کولی د بشر ګناهونه وبخښي پرته لدې چې دوی ته د خپل زوی د وژلو اجازه ورکړي؟ آیا رب د خپل زوی دفاع نشي کولی؟

نو د عاقل انسان وظیفه ده چې د حق پیروي وکړي او په باطل کې د پلرونو او نیکونو تقلید ونه کړي.

الله تعالی فرمایلي دي:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ قَالُواْ حَسۡبُنَا مَا وَجَدۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآۚ أَوَلَوۡ كَانَ ءَابَآؤُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ شَيۡـٔٗا وَلَا يَهۡتَدُونَ﴾

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ قَالُواْ حَسۡبُنَا مَا وَجَدۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآۚ أَوَلَوۡ كَانَ ءَابَآؤُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ شَيۡـٔٗا وَلَا يَهۡتَدُونَ﴾

او کله چې دوی ته وویل شي چې راشئ هغه شي ته چې الله نازل کړی دی او رسول ته (راشئ)، دوی وايي: موږ ته هغه (لار) کافي ده چې په هغې باندې موږ خپل پلرونه موندلي دي، آیا اګر که د دوی پلرونه داسې وو چې نه پر کوم شي پوهېدل او نه هدایت موندونکي وو [5 :104].

هغه څوک باید څه وکړي چې غواړي اسلام قبول کړي، خو وېره لري چې خپلوان به يې ورته زیان ورسوي؟

څوک چې غواړي اسلام قبول کړي او د خپل شاوخوا چاپیریال څخه وېره ولري، کولی شي اسلام قبول کړي او خپل اسلام پټ وساتي تر څو چې الله تعالی ورته یوه د خیر لار اسانه کړي چې په هغې کې خپلواک شي او خپل اسلام ښکاره کړي.

نو پر تا باندې سمدلاسه اسلام قبلول واجب دی، خو په تا باندې لازم نه دی چې خپل شاوخوا خلکو ته د اسلام راوړلو خبر ورکړې او یا د مسلمانېدو اعلان وکړې، کله چې دا کار تا ته ضرر رسوي.

او پوه شه چې کله مسلمان شوې نو ته به د میلیونونو مسلمانانو ورور شې، او کولی شي په خپل هېواد کې له جوماتو او یا اسلامي مرکز سره اړیکه ونیسې او له هغوی څخه مشوره او مرسته وغواړې او هغوی پدې کار سره خوشحالیږي.

الله تعالی فرمايلي دي:

{وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ}

{وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ}
(او هغه څوک چې له الله نه ووېرېږي، (نو) هغه به د ده لپاره د وتلو څه ځای پیدا کړي) او له یو داسې لوري به روزي ورکوي چې ګومان یې نه کوي.
[65 : 2، 3]

ګرانه لوستونکیه!

آیا د خالق الله رضا کول مهم نه دي -چا چې دربانديې خپل ټول نعمتونه لورولي، چا چې په داسې حال کې خواړه درکول چې ته د خپلې مور په خېټه کې د جنین په بڼه وې، او هوا یې دررسوي چې اوس يې تنفس کوې- که د خلکو راضي کول مهم دي؟

آیا د دنیا او آخرت بریالیتوب د ژوند د ټولو لذتونو د قربانولو ارزښت نه لري؟ ولې نه، قسم په الله!

خپل ماضي ته اجازه مه ورکوه مخنیوی دې وکړي چې غلطه تګلاره سمه کړې، او سم کارونه وکړې.

نن ورځ ریښتینی مؤمن شه! او شیطان ته اجازه مه ورکوه چې د حق له پیروی څخه دې منع کړي!

الله تعالی فرمایلي دي:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنزلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا (174) فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا (175) }
{يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنزلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا (174)

اې خلقو! یقینًا تاسو ته د خپل رب له جانبه لوی دلیل راغلی دی او موږ تاسو ته واضحه رڼا نازله کړې ده.

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا (175)

نو هر چې هغه کسان دي چې پر الله یې ایمان راوړ او پر (دین د) هغه یې منګولې ښخې کړې، نو خامخا به هغه دوی په خپل رحمت او فضل کې داخلوي او د خپل ځان په طرف به یې په نېغه لار روانوي.

.[175, 174 :4]

آیا ته چمتو یې چې د خپل ژوند ترټولو لویه پرېکړه وکړې؟

که دا هر څه ستا لپاره منطقي وي او په خپل زړه کې دې پر حقیقت اعتراف وکړ؛ نو پر تا لازم دي چې د مسلمانېدو لپاره لومړی ګام پورته کړې. آیا ته غواړې زه درسره مرسته وکړم چې ستا د ژوند غوره پرېکړه وکړې او آیا تاته لارښوونه وکړم چې څنګه مسلمان شې؟

مه پرېږده چې ګناهونه دې په اسلام کې له داخلېدو مخنیوی وکړي، الله تعالی په قرآن کې موږ ته فرمایلي دي چې هغه د انسان ټول ګناهونه ببښي، که چېرته هغه اسلام قبول کړي او خپل خالق ته توبه وباسي، نو طبیعي ده چې له اسلام راوړلو وروسته به هم درځخه ګناهونه کیږي، ځکه موږ انسانان یو او بې ګناه پرېښتې نه یو،

خو مونږ ته په کار دي چې له الله تعالی څخه ښښنه وغواړو او هغه ته توبه وباسو، او که الله تعالی ووینی چې ته د حق په منلو کې ګړندی وې او په اسلام کې داخل شوې او د شهادت دوه کلمې دې وویلې، نو هغه به تا سره د نورو ګناهونو په پرېښودلو کې مرسته وکړي، او څوک چې د الله لورې ته روان شي او د حق پیروي وکړي، الله به درته د نورو نیکیو توفیق ورکړي، نو په اسلام کې د داخلېدو په اړه زړه نازړه کیږه مه او سمدلاسه اقدام وکړه.

د دې خبرې ثبوت د الله تعالی دا قول دی چې فرمايي:

﴿قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِن يَنتَهُواْ يُغۡفَرۡ لَهُم مَّا قَدۡ سَلَفَ﴾

(قُل لِلَّذِينَ كَفَرُواْ إِن يَنتَهُواْ يُغۡفَرۡ لَهُم مَّا قَدۡ سَلَفَ)

(ته هغو کسانو ته ووایه چې کفر یې کړی دی، که چېرې دوی منع شي، (نو) دوی ته به د هغو (ګناهونو) ښښنه وشي چې مخکې (ترې) شوي دي). [8 : 38].

څه باید وکړم چې مسلمان شم؟

په اسلام کې داخلېدل آسانه خبره ده او کوم رسم او رواج، رسمي چارو او د چا حضور ته اړتیا نه لري، انسان باید یوازې د شهادت دوه کلمې ووايي، په داسې حال کې چې په معنا يې پوه شي او ايمان پرې ولري، هغه داسې چې ووايي: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدًا رسول الله) يعني زه ګواهي ورکوم چې له الله پرته بل حق معبود نشته او دا ګواهي ورکوم چې محمد د الله رسول دی، که تاسو ته آسانه وي چې په عربي ژبه يې ووايې نو ښه ده او که درته سخته وي نو بسنه کوي چې په خپله ژبه يې ووايې او پدې سره به ته مسلمان

شي، بیا نو تاته په کار دي چې دین دې زده کړې، کوم چې په دنیا کې ستا نیکبختي او آخرت کې ستا خلاصون او نجات دی.

د اسلام په اړه د لا زیاتو معلوماتو په اړه درته د دې سایټ د لیدلو سپارښتنه کوم:

او د دې لپاره چې زده کړې چې څنګه اسلام عملي کړې، تاته سپارښتنه کوو چې دا ویب پاڼه وګورې:

فهرست

زه چا پیدا کړی یم؟ او ولې؟ 2
هر څه د خالق د وجود څرګندونه کوي 2
الله سبحانه وتعالی.. 3
د سپېڅلي رب صفتونه.. 5
.هغه رب چې عبادت يې کيږي بايد د کمال په صفتونو سره ياد شي .. 6
آیا دا معقوله ده چې خالق دې موږ له وحی پرته پرېږدي؟ 8
قرآن کریم.. 11
ولې دېر شمېر رسولان؟ 11
یو څوک تر هغه وخته مؤمن کېدلی نه شي تر څو یې په ټولو پیغمبرانو
.ایمان نه وي راوړی 12
اسلام څه شی دی؟.. 14
مسلمانان د عیسی علیه السلام په اړه څه عقیده لري؟ 16
زه د مسلمانېدلو لپاره څه ته اړتیا لرم؟ 22
اسلام د نېکمرغۍ لار ده.. 23
اسلام ته په داخلېدو کې څه ګټه کوم؟.. 24
که اسلام را نه وړم نو څه به له لاسه ورکړم؟ 25
!پرېکړه مه ځنډوه 27
د هغو کسانو لپاره هېڅ عذر نشته چې حق یې پرېښی او د پلرونو او
.نیکونو تقلید کوي 29
هغه څوک باید څه وکړي چې غواړي اسلام قبول کړي، خو وېره لري
چې خپلوان به یې ورته زیان ورسوي؟.. 31
!ګرانه لوستونکیه.. 32
آیا ته چمتو یې چې د خپل ژوند ترټولو لویه پرېکړه وکړې؟......... 33
څه باید وکړم چې مسلمان شم؟ 34

ps361v1.0 - 04/09/2026